

Γράφει ο **Γιάννης Κηπουρός**

Ήρθε το πλήρωμα του χρόνου που πρέπει να βγάλουμε πολιτικά συμπεράσματα από το τελευταίο χρονικό διάστημα, η συμπιεσμένη εμπειρία των τελευταίων οκτώ μηνών πρέπει να λειτουργήσει σαν απόσταγμα σκέψης και κατανόησης από την πλευρά τις εργατικής τάξης, τις νεολαίας, των ανέργων και του λαού.

Ακούγονται απ' τα "αριστερά" φωνές που λένε ότι "Η Ε.Ε. μπορεί κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις να γίνει το σπίτι των λαών ή τέλος πάντων με ανθρώπινο πρόσωπο, δηλαδή χωρίς ανεργία, με δωρεάν υγεία, κατοικία, με αξιοπρεπείς συντάξεις και μισθούς, χωρίς ανεργία κ.λ.π.

Θεωρώ ότι έχει γίνει κατανοητό πλέον σε μεγάλη μερίδα του λαού ότι Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει συνεχόμενα μνημόνια, λιτότητα και εξαθλίωση.

Η εμπειρία έδειξε με τον καλύτερο τρόπο ότι η βάση στην οποία εδράζεται το εποικοδόμημα της Ε.Ε. δεν μπορεί να διορθωθεί και να πάψει να είναι των καπιταλιστών και των τοκογλύφων, με απλά λόγια είναι σαν να "υπάρχει ένα αγροτικό αυτοκίνητο και να θέλουν κάποιιο να το μετατρέψουν σε τριαξονικό φορτηγό", καταλαβαίνουμε όλοι ότι αυτό δεν είναι μπορεί να γίνει, γιατί το σασί του (δηλαδή η βάση) δεν μπορεί να δεχθεί το εποικοδόμημα (δηλαδή την υπερκατασκευή), πρακτικά λοιπόν η Ε.Ε. είναι και θα συνεχίσει να είναι φτιαγμένη - δομημένη στην υπηρεσία του κέρδους και του καπιταλισμού.

Αυτός είναι ο σκοπός της δημιουργίας της Ε.Ε., αυταπατώνται όσοι νομίζουν ότι μπορεί να αλλάξει το εποικοδόμημα και να γίνει σε όφελος του λαού κάτι που μόνο στο μυαλό τους μπορεί να υπάρχει π.χ. Ευρώπη των αξιών της αλληλεγγύης, του διαφωτισμού κλπ, ας πούμε την αλήθεια και να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, ποτέ η Ευρώπη δεν ήταν της δημοκρατίας και όλων αυτών των ιδεατών αξιών, η Ευρώπη ήταν και είναι του σκοταδισμού, του μεσαίωνα, της πυράς, των σταυροφοριών, των ιμπεριαλιστικών - επεκτατικών πολέμων, των στρατοπέδων συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Η οικονομική κρίση δεν είναι πρόβλημα του Ελληνικού καπιταλισμού, όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν ότι φταίει το μοντέλο ανάπτυξης του καπιταλισμού στην χώρα μας, η κρίση είναι παγκόσμια βαθιά καπιταλιστική απλά “έσκασε” στην Ελλάδα ως πιο αδύνατος κρίκος της καπιταλιστικής αλυσίδας. Η πτώση του ποσοστού κέρδους του κεφαλαίου σε παγκόσμιο επίπεδο είχε σαν συνέπεια το σταμάτημα των επενδύσεων στην παραγωγική διαδικασία και το “τζογάρισμα” στα χρηματιστήρια και στα ομόλογα.

Για όλους αυτούς τους λόγους η αριστερά πρέπει να μιλήσει την γλώσσα της αλήθειας στον κόσμο της εργασίας, στους ανέργους, τους νέους και τον λαό.

Να καταδείξει τους πραγματικούς λόγους της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για να σταματήσουν να μας πουλάνε παραμύθια ότι “οι Έλληνες είμαστε τεμπέληδες” και ότι “καταναλώνουμε περισσότερα απ’ ό,τι παράγουμε”.

Από το λάκκο των λεόντων δεν βγήκε κανένα πρόβατο ζωντανό!

Να βγούμε απ’ την λυκοσυμμαχία της Ε.Ε. και να γκρεμίσουμε αυτή την ένωση των καπιταλιστών και στην θέση της να χτίσουμε μια κοινωνία της αλληλεγγύης των λαών και των εργαζομένων.

Είναι πολιτικό καθήκον της αριστεράς να ενοποιήσει τους εργαζόμενους, να ξεπεράσει τις αδυναμίες και της διαφορές της και να ενωθεί σε δύο πολύ βασικά σημεία που είναι το Αντικαπιταλιστικό και το Αντιιμπεριαλιστικό.

Η έξοδος από την Ε.Ε. είναι θέμα τακτικής για την επίτευξη του στρατηγικού στόχου που είναι μια άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, για τον σοσιαλισμό και κομμουνισμό της νέας εποχής.